

Mál nr. 136/2021**M og
V v/ ábyrgðartryggingar A hjá V****Ágreiningur um bótaskyldu vegna tjóns í vélarrúmi báts.****Gögn.**

1. Málskot, móttækið 08.04.2021, ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V, dags. 21.04.2021.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 28.04.2021.

Málsatvik.

Í málskoti kemur segir að tjón hafi orðið um borð í X, sem er bátur í eigu M, þegar skoðunarmaður á vegum A kom að yfirfara sjálfvirkan slökkvibúnað í vélarrúmi hans hinn 9. september 2020. Tveir sérfræðingar frá sitthvoru fyrirtækinu hafi komið og tekið út búnaðinn eftir atvikið og hafi hann reynst í lagi. Telji M því að starfsmaður A hafi gert mistök með þeim afleiðingum að eldvarnarbombur sprungu í vélarrúmi bátsins, en til að sprengja þær þurfi að snúa lykli og ýta á þrýstirofa. Vegna þessa geri M kröfu um bætur úr ábyrgðartryggingu A hjá V, en samkvæmt tjónstilkynningu A til V, dags. 7. desember 2020, er gerð bótakrafa vegna kostnaðar við að hreinsa, yfirfara og gera við vélarrúm í X. V hafnaði bótaskyldu með tölvupósti dags. 26. janúar 2021.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að við skoðun á vegum A hafi orðið óhapp sem fólst í því að slökkvikerfið hleypti slökkvimiðlinum af kerfinu með þeim afleiðingum að hann dreifðist yfir vélarrýmið. Búnaðurinn sé þannig að á tengikassa sé svokallaður svissrofi og rauður hnappur. Fyrst þurfi að snúa lyklinum og síðan þrýsta á hnappinn til að virkja kerfið. Sé lyklinum snúið gefi kerfið frá sér viðvörðunarljóð en útstreymi slökkvimiðils eigi ekki að hefjast fyrr en þrýst er á hnappinn. Starfsmaður A hafi snúið svissrofanum en ekki ýtt á hnappinn, en þrátt fyrir það hafi slökkvimiðillinn farið af kerfinu og yfir vélarrýmið. Hafi hann því talið kerfið í ólagi. Samkvæmt skoðun sem síðar hafi farið fram virki kerfið eðlilega, nema hvað einn rofi í tengiboxinu hafi stundum staðið á sér og ekki lokast. Með hliðsjón af frásögn starfsmannsins svo og því að búnaðurinn hafi í sumum tilvikum staðið á sér sé ósannað að starfsmaður A hafi gert mistök sem leiða eigi til bótaábyrgðar þess. Þess utan hafi ekkert munatjón orðið, en skv. 2. og 3. gr. viðeigandi vátryggingarskilmála taki vátryggingin aðeins til munatjóns. Kostnaður við þrif og tap á slökkvimiðli falli ekki þar undir. Þess utan sé í 3. gr. að finna takmörkun á gildissviði vátryggingarinnar sem kveði á um að vátryggingin taki ekki til tjóns á munum sem vátryggður taki að sér að gera við, hreinsa, setja upp eða vinna við með einum eða öðrum hætti ef tjónið verði af verkinu eða við það. Jafnvel þó atvikið sem slíkt teldist bótaskyld myndi tjón á þeim munum sem starfsmaður A var að vinna við falla undir þetta undanþáguákvæði. Samkvæmt öllu framansögðu er greiðsluskyldu úr ábyrgðartryggingu A því hafnað.

Í viðbótarathugasemdum M kemur fram að umræddur starfsmaður hafi farið um borð X án leyfis og ekki framkvæmt skoðunina í samræmi við reglur.

Álit:

Eins og fram kemur að ofan er deilt um hvort M eigi rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V vegna umrædds tjóns. Svo bótaskylda sé fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu A þarf að mega rekja tjónið M til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu þess eða aðila sem það ber ábyrgð á. Það er M sem ber sönnunarbyrðina fyrir því að svo sé. Samkvæmt fyrirliggjandi skýrslum um athugun á búnaði virkar umrætt kerfi þannig að til þess að rofar 3 og 4 fái spennu þarf að snúa lykli og virkja með því rofa 1 og 2. Við að snúa lyklinum fari flauta í gang, en þrýsta þurfi á annan rofa til að afhleyping fari fram. Þá kemur fram í annarri skýrslunni að rofi 4 eigi það til að standa á sér, lokast ekki eða hleypa ekki spennu í gegnum sig. Haft er eftir starfsmanni A að hann hafi aðeins snúið svissrofanum en ekki þrýst á rofann sem hleypi slökkvimiðlinum út. Liggja engin gögn fyrir nefndinni er sýni fram á annað en að starfsmaður A hafi farið eftir verklagsreglum um prófun af þessu tagi. Eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni, og gegn neitun starfsmanns A, en engin vitni urðu að atvikinu, er því ekki sýnt fram á að umrætt atvik verði rakið til sakar A eða aðila sem það ber ábyrgð á. Þegar af þeirri ástæðu er óhjákvæmilegt að hafna kröfu M og koma þá önnur atriði ágreinings þessa, s.s. hvort um hafi verið að ræða tjón á munum í skilningi skilmála vátryggingarinnar, ekki til skoðunar.

Niðurstaða.

M, á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A, hjá V.

Reykjavík 18. maí 2021.
Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.